

КЪМЪ ФЛОРЕНЦИЯ

Ти въ пѣснитѣ животъ великъ ще имашъ,
о кичестъ, поласканъ отъ Арно брѣгъ,
раздѣлящъ тоя градъ, що твойто име
въ изчезналата сѣнка спазва пакъ.

Отъ твоя мостъ до плахитѣ води,
които гибелинѣтъ окървавя
и папский бѣсъ, — предъ пѣтника минаващъ
тамъ домѣтъ на Поета се вести.

За мене скжпъ, щастливъ, единственъ брѣгъ,
където стѣпваше свещений кракъ
на Тазъ, която носи име свято, —

и погледи отправяше къмъ мене...
Отъ кждритѣ докоснати цвѣтята
излжчваха парфюми вдъхновени.